

SZERELMI (V)ISZONYOK

Bátyám, a pilóta

hanyatt-homlok fussunk, ki faluból, városból, míg egy téglagyárhoz nem érünk, olyanhoz, aminek még megvan a kéménye, hogy belemáshassunk, akkor is, ha benne tetvek-bolhák összeszaporodtak, majd nedves testünkről lecsúsznak, mondod, mosolygom, tekinteted őszinte, maradjunk inkább lenn tisztáson, feküdjünk hanyatt, de ne homlok, mondom, hogy lássuk a kéményt, amiből füst gomolygott egykor, most meg tetvek-bolhák hemzsegik, hogy egészen majdnem beteríti az eget, ami most annyira tiszta kék, hogy ha bogár lennél, már bele is szálltál volna, meghemperegve nedveiben, hogy látod, fehér csíkok rajzolódnak keresztül-kasul az égen, nemcsak hogy úton van, de utat is rajzol, mondod, számolásban én vagyok gyorsabb, neked valahol mindig elakad szemed, de ha nem akadna, te lennél gyorsabb, mondom, megbűvölt a fodrozódó fehérség, mint lányok szoknyája, tudom én, alá néznél, ha tehetnéd, szerintem még alá is nyúlnál, be egészen, egészen nyomon lenni, hogy nyomot is hagyj magad után, mondod, ne csak egyszerűen nedvvel, hanem úton úttal, morfondírozol, szoknyám alá csúsztatom kezed, tekinteted a magasban, bogárkák kószolgatják tátogó számban nyálam ki-be szárnyalásaik, talán lehetek majd én is pilóta, mondod, vagy te nekem pilótám, suttogom, repülünk magasba (f)el, tekinteted még mindig a fodrok közt, remegve pattanok föléd, szeretném, ha tekinteted rajtam akadna, kicsi melleim fognád, szorítanád, de egyre kéket tükröz szemed, hogy szorítom össze szemhéjam, elmegyek, mondod, még ne, mondom, szorítom csordulásig össze, hogy könny patakszik, szorítom, hogy dobsz le magadról, fehérén fodrozódó csíkok a hasadon, tekinteted a kéken, fodrozódó fehérben, pilóta leszek, mondod, pilótám vagy, suttogom, bogárkák fullákolnak fehérségben, kéken tovaröppen szabadabbika, vigyél engem is magaddal mindig, mondom, jövök majd mindig, mondod, te sosem felejtess el, húgod képe a műszerfalon, simítgatod, kémény tetejéből számlálom fodrozódó csíkjait, nyújtózkodom elérni, azt ígérted jössz majd mindig

Léda, a féltékeny

borul, mondom, ígérted, nem fog, szürke szemed, mondd, borulunk örökkön egybe, tetves-bolhás nyáj közepén, kémény tövében, fehérlik le szoknyája, Lédának fekete tekintete, el fog eredni, mondom, mossa, kéményt, birkát, dombot, fákat, borítja Bács-ért, be feketére, búzzal, nedves kezettel fülembé, töröld tisztára, borulnak szemcséi földből földbe, éke-li talpad, patái lovaknak, pötyözőve rónaságunk, el hátan, húzom harmonikám, jéggel madarakat, fejünkön koppan, szoknyámon a pötyök mosódnak, bele tájba Léda tekintete, talán nem látott meg, mondom, nyeregben vagyunk, mondd, csiklóm alá kezed, kapkodott levegővel, harmonikám a földre, húzza-vonja rajta, herésbe galopp, mint első csókunk nedves, mondd, körénk tüzet rakok esténként, egy dalt énekelünk, azt az egyet, mondom, pirkadó tűz mellett egyedül leszek, fehérrel te el, mindig jövök majd, mondd, hajnalhasadt bánattáncom, dűlőutak szélétől, hólyagosra lábam, tarló által vérezem, be a földet, veled vagyok mindig, mondd, körbe medencébe Kárpátoknak, Vajdaságban főleg, két falujának közében, Bács-ér partja mentén, dűlőutak szélén, húzom harmonikám, lovunk herésbe, repülésed fehérsége kékbe, borulás, ha újra, össze örökre, lógatom lábam, vissza belőle tekinteted, zöldülő szemed, mosom vértől, feketére főleg, nyílásokból a kukacok, húzódnak odúba, földnek, fának, közé csőrébe madárnak, borz-alom közepette, bujdosásim képtelen, iszonytató repülések, alagutak vége, el kéményhez, várom örökkön jövésed, borulás, ha újra, kékséged el, mondd, szürkülünk össze, ígéred, Léda szoknyáját földezem, tetves-bolhás haján kúszom, fel tekintetem, mellettem elférsz, tetejébe kéménynek, bogarak hemzsegik, főleg a kéket, pofoz Léda, én visszájára, menésünk széjjel, szoknyád csavarodása nyakamra, kapkodom csiklódat, bogarak szádba, jégmadarak belőle, kiáltásod csúszik, falakon végig, visszarezgései remegtetik ajkaid szélét, csíkozódó nyakamra kezed, vállamra elégült tekinteted hajtod, rá az égre, örökkön jövésed, csak el ne mennél, mondd, zúgása repülőknak, távolból láncokat kapod elő, akasztod lábamra, lakatolsz magadhoz, szorításod össze, csorduló nedveink, vágatása távolban bolygó lónak, húzza harmonikámat utána, szomorú, mondd, tömöm füledet be ujjammal, szépen vagyunk, Léda, szedd szoknyád, tetvek-bolhákkal áradásom, ki kéményből, csúszik lábam láncaiból, kacsingató pilóták felé, zöldítem szemeik, ménes menése, utána magam, kívánom lásd, Léda, szerelmet, nedveiddel az üreget, ne csak kéménynek, lösznek is, talpalatnyi véres földdel, harmonikám fehéren-feketén, játszva bőgjük, szürkülő égbe, azt az egy dalt, szárkúpról énekelem, pötyök a hasamon, szőrözve nyújtják, bőrt pirosra, visszhangzik Krivajba, belőle tekintetem, feléd tükrözi, borulás az ég alatt, kukacokkal kened el testeden, nádra akadt tetemük, közé magad, vetem bele, mondd, csíkozódik róna, szárkúptól alá, vájja nedve, duzzasztja fel, tetemeik sodorja, húzom harmonikám, véresre csíkozva, nyújtom feléd, lábamról eleven, hullásuk darabkáival, üresen hagyott mellkasom, kapaszkodod kezettel, partra hullám, vetődik utána, harmonikám húzza, iszapba súlya, egyetlen dalt, mondd, azt az egy dalt

GYANTÁR Edit fordítása